

Sectorplan 28 Gemengd bouw- en sloopafval, met bouw- en sloopafval vergelijkbaar bedrijfsafval en particulier gemengd verbouwingsafval

I Afbakening

Bouw- en sloopafval komt vrij bij het bouwen, renoveren en slopen van gebouwen en andere bouwwerken waaronder ook in de weg- en waterbouw. Dit sectorplan heeft betrekking op gemengd bouw- en sloopafval aangeboden door bedrijven uit de bouwsector, maar ook op daarmee in samenstelling vergelijkbaar bedrijfsafval en huishoudelijk restafval, zoals afval dat ongescheiden vrijkomt bij bouwen, slopen of verbouwen door particuliere huishoudens (particulier gemengd verbouwingsafval).

Gemengde fracties, waaronder sorteerresidu, blijven over na sorteren of anderszins bewerken van bouw- en sloopafval, daarmee in samenstelling vergelijkbaar bedrijfsafval en particulier gemengd verbouwingsafval. Deze gemengde fractie, vallen ook onder dit sectorplan.

Gescheiden ingezamelde monostromen van bouw- en sloopafval en monostromen die na bewerking van bouw- en sloopafval en daarmee in samenstelling vergelijkbaar bedrijfsafval en (grof) huishoudelijk afval vrijkomen, vallen niet onder dit sectorplan.¹

Onderstaand - niet limitatief bedoeld - overzicht bevat afvalstoffen die overeenkomsten vertonen met de afvalstoffen in dit sectorplan, maar niet vallen onder dit sectorplan.

Voor deze afvalstoffen

zie...

Kunststofafval	Sectorplan 11: Kunststof
Metalen	Sectorplan 12: Metalen
Steenachtig materiaal	Sectorplan 29: Steenachtig materiaal
Zeefzand	Sectorplan 30: Zeefzand
Gips en cellenbeton	Sectorplan 31: Gips Sectorplan 32: Cellenbeton
Dakafval	Sectorplan 33: Dakafval
Hout	Sectorplan 36: Hout
Asbest (asbesthoudend bouw- en sloopafval)	Sectorplan 37: Asbest en asbesthoudende afvalstoffen
(Verontreinigde) grond	Sectorplan 39: Grond
PCB-houdend bouw- en sloopafval	Sectorplan 64: PCB-houdende afvalstoffen

II Minimumstandaard voor verwerking

De minimumstandaard voor het be- en verwerken van bouw- en sloopafval, daarmee in samenstelling vergelijkbaar bedrijfsafval en particulier gemengd verbouwingsafval is sorteren of anderszins bewerken en het vervolgens verwerken van de daarbij ontstane monostromen conform de daarvoor geldende minimumstandaarden. Voor zover deze monostromen niet onder een minimumstandaard in het LAP vallen, moet be- of verwerking worden getoetst aan de voorkeursvolgorde, bedoeld in Hoofdstuk 5.2 van het Beleidskader.

De minimumstandaard voor gemengde fracties is nuttige toepassing al dan niet na verdere sortering of anderszins bewerken.

Sorteerresidu waarvoor materiaalhergebruik en verbranden met als hoofdgebruik brandstof niet mogelijk is, moet worden verbrand als vorm van verwijdering.

¹ Met monostroom wordt in dit kader bedoeld een eenduidige afvalstroom, in beginsel bestaande uit 1 materiaalsoort, die gescheiden is ingezameld of is afgescheiden uit een gemengde stroom.

III In- en uitvoer

Het toetsingskader, de bezwaargronden en de bijbehorende procedures voor in- en uitvoer zijn opgenomen in hoofdstuk ['Toetsingskader in- en uitvoer'](#) van het beleidskader. De uitwerking voor gemengd bouw- en sloopafval, met bouw- en sloopafval vergelijkbaar bedrijfsafval en particulier gemengd verbouwingsafval is:

(Voorlopige) verwijdering

Uitvoer voor storten is op grond van nationale zelfverzorging in beginsel niet toegestaan.

Uitvoer voor andere vormen van (voorlopige) verwijdering dan storten is in beginsel niet toegestaan, omdat nuttige toepassing mogelijk is.

Invoer voor storten is in beginsel niet toegestaan op grond van nationale wettelijke bepalingen en/of op grond van nationale zelfverzorging.

Invoer voor verbranden als vorm van verwijdering is in beginsel niet toegestaan, omdat dat niet in overeenstemming is met de Nederlandse minimumstandaard, tenzij ingeval van sorteeresidu materiaalhergebruik of verbranden met hoofdgebruik als brandstof niet mogelijk is.

Invoer voor voorlopige verwijdering is in beginsel niet toegestaan, omdat:

- voorlopige verwijdering een te storten of te verbranden restfractie oplevert, en
- het storten van de restfractie niet is toegestaan op grond van nationale wettelijke bepalingen en/of omdat de overbrenging voor storten niet is toegestaan op grond van nationale zelfverzorging en het verbranden van de restfractie niet is toegestaan wanneer dit niet in overeenstemming is met de Nederlandse minimumstandaard.

(Voorlopige) nuttige toepassing

Uitvoer voor (voorlopige) nuttige toepassing is in beginsel toegestaan, tenzij uiteindelijk zoveel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort dat de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt. Het toetsingskader hiervoor is [paragraaf 12.6](#) van het beleidskader.

Invoer voor (voorlopige) nuttige toepassing is in beginsel toegestaan wanneer de verwerking in overeenstemming is met de Nederlandse minimumstandaard.

IV Achtergrond afbakening en omvang van de stroom

Omvang afvalstof

De totale productie aan gemengd bouw- en sloopafval en gemengde fracties in Nederland bedraagt ongeveer 4.400 kton (situatie 2006).

Euralcodes

Voor de feitelijke afbakening is paragraaf I van het sectorplan bepalend. De in onderstaand overzicht genoemde Euralcodes kunnen betrekking hebben op afval dat valt onder de reikwijdte van dit sectorplan. Deze opsomming is indicatief. Wanneer aard en/of herkomst van een afvalstof in overeenstemming zijn met paragraaf I van het sectorplan, is niet van belang of de voor de afvalstof gehanteerde Euralcode al dan niet in dit sectorplan of in andere sectorplannen wordt genoemd.

Indicatief overzicht van Euralcodes

170204; 170603; 170604; 170901; 170902; 170903; 170904; 191211; 191212
--

Een meer uitgebreide toelichting op de relatie tussen Euralcodes en de verschillende onderdelen van het LAP vindt u [hier](#). In de [Regeling integrale tekst Afvalstoffenlijst](#) treft u niet alleen de totale lijst met Euralcodes aan, maar tevens de manier waarop in concrete gevallen de van toepassing zijnde Euralcode moet worden bepaald. In artikel 4 van de [Regeling Europese afvalstoffenlijst](#) is uitgewerkt hoe moet worden omgegaan met zogenaamde complementaire categorieën, waarbij afhankelijk van de situatie soms een code moet worden gekozen voor gevaarlijk afval en in andere gevallen een code voor niet-gevaarlijk afval. Beide regelingen zijn nog eens verder uitgewerkt en toegelicht in de door VROM uitgegeven [Handreiking Eural](#).

Monitoring

De monitoring van bouw- en sloopafval vindt tweejaarlijks plaats via een enquête bij alle brekers en sorteerders van bouw- en sloopafval en daarmee vergelijkbaar afval in Nederland. SenterNovem Uitvoering Afvalbeheer rapporteert jaarlijks over de [monitoring en de resultaten](#).

V Overwegingen bij de minimumstandaard

BREF

Bij het vaststellen van de minimumstandaard voor bouw- en sloopafval, met bouw- en sloopafval vergelijkbaar bedrijfsafval en particulier gemengd verbouwingsafval zijn de in het kader van de [IPPC-richtlijn](#) opgestelde 'BBT-referentiedocumenten (BREFs)' betrokken. Deze documenten zijn in de [Regeling aanwijzing BBT-documenten](#) aangewezen als documenten waarmee rekening gehouden moet worden bij het bepalen van de BBT. Voor bouw- en sloopafval en gemengde fracties zijn geen als BBT aangemerkte bepalingen gevonden over de wijze waarop deze afvalstof verwerkt moet worden. De IPPC-richtlijn en daarop gebaseerde BREF's hebben dan ook geen gevolgen voor de toelaatbaarheid van bepaalde methoden van verwerking zoals deze in de minimumstandaard wordt vastgelegd.

Hoogwaardigheid van verwerking

Voor bouw- en sloopafval, met bouw- en sloopafval vergelijkbaar bedrijfsafval en particulier gemengd verbouwingsafval is - gelet op de diverse, soms wisselende samenstelling - nuttige toepassing niet altijd mogelijk. Zo kan het voorkomen dat afvalstoffen die voor het grootste deel nuttig kunnen worden toegepast, voor een klein deel zodanig zijn vervuild dat verwijderen de enige verwerkingsoptie is. De keuze voor een minimumstandaard op een lager niveau dan nuttige toepassing is ongewenst omdat dat mogelijk leidt tot de verwijdering van nuttig toepasbare stromen. Om bij vergunningverlening de uitvoerbaarheid te verzekeren is in de minimumstandaard aangegeven in welke gevallen van "nuttige toepassing" kan worden afgeweken. De terugvaloptie voor deze residuen is verbranden als vorm van verwijdering. Storten wordt niet toegestaan en zou ook in strijd zijn met het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen (zie verder).

De gedachte achter deze beleidskeuze is dat behandelen gericht op recycling van delen ervan prima is, maar wanneer na het afscheiden van herbruikbare delen vervolgens een groot deel als onbrandbare rest moet worden gestort, ontstaat er spanning met een ander beleidsdoel, namelijk beperken van storten. Omdat verbranden met energierecuperatie een acceptabele verwerkingsvorm is waarbij bovendien de reststoffen - uitgezonderd wat rookgasreinigingsresidu - nuttig worden toegepast, heeft integrale verbranding in deze gevallen de voorkeur boven een

combinatie van recycling van een deel van de componenten en storten van het residu. Voor de verwerkers van dit afval betekent dit dat het de bewerking moet worden ingericht op het maximaliseren van hergebruik, met als beperking dat het resulterende residu ten minste verbrand moet kunnen blijven worden.

Relatie tot de praktijk in Nederland / uitvoerbaarheid / bedrijfszekerheid

De minimumstandaard sluit aan bij een bestaande wijze van verwerking en is daarmee uitvoerbaar en bedrijfszeker.

Relatie minimumstandaard en gebruikelijke verwerking in het buitenland

Het niveau van verwerking dat in de minimumstandaard is vastgelegd komt overeen met de gangbare wijze van verwerking in het buitenland. De minimumstandaard leidt daarom niet tot een ongelijk speelveld tussen Nederland en de omliggende landen.

Kosteneffectiviteit

Verwerken van bouw- en sloopafval en gemengde fracties volgens de minimumstandaard is algemeen aanvaard als haalbaar en kosteneffectief.

De minimumstandaard i.r.t. zeer schadelijke stoffen

Bij vaststelling van de minimumstandaarden in het LAP is het milieu één van de meegewogen aspecten (zie ook het hoofdstuk '[Minimumstandaard](#)' van het beleidskader). Hierbij is in het algemeen een gemiddelde of gebruikelijke samenstelling van de afvalstof als uitgangspunt gehanteerd. In een aantal gevallen is in de formulering van de minimumstandaard al expliciet rekening gehouden met het mogelijk voorkomen van schadelijke componenten. Het is echter niet ondenkbaar dat ook in andere gevallen specifieke verontreinigingen in partijen afval voorkomen.

In het hoofdstuk '[Mengen](#)' van het beleidskader is aangegeven dat verspreiding van stoffen die zodanig gevaarlijk zijn dat ze onder geen beding in de stoffenkringloop mogen blijven circuleren moet worden voorkomen. Concreet gaat het om

- persistente organische verontreinigende stoffen (POP's) uit het Verdrag van Stockholm, geïmplementeerd met [EU-Verordening EG/850/2004](#).
- stoffen waarvan in het kader [Verordening \(EG\) nr. 1907/2006 \(REACH\)](#) is bepaald dat zij voldoen aan de criteria voor stoffen van zeer ernstige zorg, op grond waarvan ze kandidaat zijn voor een totale uitfasering (autorisatie).

Omdat deze zeer schadelijke stoffen niet terug in de kringloop mogen worden gebracht, mogen - op basis van genoemde regelgeving - geen handelingen worden verricht die kunnen leiden tot diffuse verspreiding van deze milieugevaarlijke stoffen. Dit kan betekenen dat verwerkingsvormen die voldoen aan de minimumstandaard in bepaalde gevallen alsnog niet kunnen worden toegestaan. Ook mogen partijen afval waarin deze milieugevaarlijke stoffen voorkomen niet worden gemengd met andere partijen afval, met andere afvalstoffen of met niet-afvalstoffen wanneer dit kan leiden tot diffuse verspreiding van betreffende stoffen.

Omdat de betreffende stoffen in veel soorten afval kunnen voorkomen en de geformuleerde minimumstandaarden in het algemeen zijn gebaseerd op een gemiddelde of gebruikelijke samenstelling, moet per situatie worden beoordeeld of (incidentele) aanwezigheid van deze stoffen te verwachten is. Bij het verlenen van vergunningen voor afvalverwerking wordt daarom van geval tot geval afgewogen of opnemen van specifieke vergunningvoorschriften noodzakelijk is.

VI Beleid en regelgeving

Ketengericht afvalbeleid

Bouw- en sloopafval is één van de stromen die is geselecteerd als prioritaire stroom in het programma 'Ketengericht Afvalbeleid', waarbij het programma zich in eerste instantie zal richten op de steenachtige fractie. Met dit programma moet de milieudruk over de hele materiaalketen worden verminderd, waarbij zowel de afvalfase als eerdere fasen (winning van grondstoffen, productie, gebruik) worden betrokken. Enerzijds kan dit leiden tot concrete maatregelen tot afvalpreventie. Daarnaast worden ook maatregelen beschouwd die ergens in de materiaalketen aangrijpen en op die plaats in de keten danwel elders in de keten leiden tot een lagere milieudruk van het geheel. Zie voor verdere uitwerking hoofdstuk '[Ketengericht afvalbeleid](#)' van het beleidskader.

Nationale regelgeving en beleid

Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen en de Regeling niet-herbruikbaar en niet-verbrandbaar bouw- en sloopafval

In het [Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen](#) is bepaald dat het storten van bouw- en sloopafval en residuen, afkomstig van het bewerken van bouw- en sloopafval (categorie 19) en het storten van (sorteerfracties van) met bouw- en sloopafval vergelijkbaar bedrijfsafval en particulier gemengd verbouwingsafval (categorieën 30b,c, 31b,c en 32b,c) niet is toegestaan. Op basis van artikel 2, sub b van het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen geldt dit verbod niet voor zover het gaat om niet-herbruikbaar en niet-verbrandbaar bouw- en sloopafval uit categorie 19. Dit is uitgewerkt in de [Regeling niet-herbruikbaar en niet-verbrandbaar bouw- en sloopafval](#).

Zoals volgt uit de minimumstandaard (paragraaf II) en de motivering daarvan (paragraaf V onder 'Hoogwaardigheid van verwerking') is het beleidsmatig niet de bedoeling dat residuen worden gestort. Het beleid sluit dus aan bij de praktijk dat storten op basis van wet- en regelgeving niet is toegestaan, uitgezonderd het storten op basis van de artikelen 2 en 4 van het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen.

Op dit moment wordt gewerkt aan een wijziging van het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen waarbij ook de bestaande Regeling niet-herbruikbaar en niet verbrandbaar bouw- en sloopafval wordt betrokken.

VII Achtergronden bij in- en uitvoer

Indeling op basis van Verordening (EG) 1013/2006

In [Verordening \(EG\) 1013/2006](#) zijn geen codes van de Groene en Oranje lijst van afvalstoffen (bijlage III respectievelijk bijlage IV van Verordening (EG) 1013/2006) waaronder afvalstoffen van dit sectorplan zijn te brengen. Voor overbrenging van bouw- en sloopafval en gemengde fracties moet altijd de procedure van voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming worden gevolgd. De procedure is beschreven in hoofdstuk '[Toetsingskader in- en uitvoer](#)' van het beleidskader.

Indeling op basis van bijlage I van het Verdrag van Bazel (Y-code)

Op basis van het [Verdrag van Bazel](#) zijn gevaarlijke afvalstoffen ook in te delen in categorieën van Y-codes. Lidstaten van de Gemeenschap dienen aan de hand van onder meer de Y-code aan de Europese Commissie te rapporteren hoeveel en welke gevaarlijke afvalstoffen zijn overgebracht. Hieronder is een indicatief overzicht gegeven van categorieën van Y-codes van bijlage I van het Verdrag van Bazel die op de afvalstoffen van toepassing kunnen zijn.

Indicatief overzicht van Y-codes op basis van bijlage I van het Verdrag van Bazel

Codes op basis van Annex I van het Verdrag van Bazel	Y18
--	-----

Vermeld de Y-code altijd bij kennisgevingen.